Datoria mea este să te ascult și să fac tot ce va depinde de mine

On August 24, 2010

Ţine cont de calitățile cu care îți amplifici mândria de a fi "alesul cunoașterii", apreciindu-le în măsura în care îți afișezi și îți controlezi atitudinea și valorile în fața celorlalți.

Samuel citi pe fața ei tot ceea ce resimțea, și avu o clipă de descurajare.

– Teamă ! fie, zise el ridicându-se, mândru și aproape frumos. Teamă ! Pentru că nu semăn cu unii din acei trecători ușuratici, care n-au în cap nici o idee, ci doar buzunarul burdușit; pentru că am gândit, pentru că am trăit, pentru că port pe chipul meu amprenta faptelor mele și a tuturor lucrurilor pe care le-am văzut; pentru că, în loc să depun la picioarele tale o pungă de bani ca să ie cumpăr, vin cu o minte încercată, cu un suflet călit în toate apele vieții, un rezervor plin de cunoștințe acumulate și de experiență.

Şi totuși, ce-ar trebui să atragă mai mult și să impresioneze o femeie inteligentă? O inimă slabă și puerilă care i se dăruie prostește în pragul vieții, pentru că este prima ce i-a răsărit în cale, sau un suflet bărbătesc care a cunoscut totul, a cântărit totul, puterea, știința, geniul și care, din tot ceea ce există pe lume, n-o vrea decât pe ea, n-o caută decât pe ea, n-o acceptă decât pe ea? Bogăția și puterea sunt pentru a-ți fi dăruite, pentru a te merita. Te-am ridicat atât de sus în ochii mei, încât aș vrea să am munți de aur ca să urc deasupra și să ajung la înălțimea ta. Așa te iubesc eu. Mi se pare că eu singur nu prețuiesc nimic pentru tine și că pentru a te egala, ar trebui să posed tot aurul din lume.

Totuși, te asigur că nu sunt un om chiar de disprețuit. Am încercat și am făcut lucruri care îți vor apărea poate mărețe, dacă ți le-aș povesti. Am avut în creierul meu, și poate că mai am și acum planuri de schimbare a chipului Europei. Ei bine ! toate astea ți le dăruiesc ție. Totul îți aparține. Valoarea mea, tot ceea ce am fost, tot ce voi fi, sunt ale tale; cu atât mai mult cu cât, sunt convins, nu pot fi nimic fără tine. Te implor, nu mă disprețui. Alte femei m-au disprețuit, le-am zdrobit. Dar pe tine te iubesc, n-o să te distrug; aș muri. Fii bună cu mine. îți jur că nu-ți propun un soț fără valoare. Plec la picioarele tale o frunte care l-a înfruntat în față pe Napoleon. Fii bună. Vrei?

Leadership: Amprenta faptelor tale poate să întărească emoțional modelul propriilor nevoi de creștere a stimei de sine, luând în considerare mărturia unei smerite vieți de "truditor al minții" ?

Această înflăcărare aprigă și nemăsurată stingherea și tulbura din ce în ce mai mult sufletul candid al fetei. Naiva copilă se simțea apăsată de această iubire, ca o biată pasăre asupra căreia s-ar fi lăsat brusc umbra marilor aripi de vultur.

– Dar, prietene, zise ea consternată, iartă-mă dacă nu știu cum să-ți răspund. Mă așteptam atât de puțin la cele ce mi-ai spus. Vezi cât sunt de emoționată. Nu-ți pot răspunde nimic, decât că nu exist decât datorită dumitale, și că, în consecință, viața mea îți aparține. Fă ce crezi cu ea.

– E-adevărat? exclamă Samuel plin de fericire.

– Da, reluă Frederique; datoria mea este să te ascult și să fac tot ce va depinde de mine ca să fii fericit.

Mărturia unei smerite vieți de "truditor al minții" se referă la conștientizarea distanței dintre inteligență și docilitate în dragoste, accentuând în același timp senzația că aparții acestora.

Ceea ce voia Samuel era doar să pună cât de cât stăpânire pe acest suflet și pe această viață. Apoi va avea el grijă să se ocupe de rest și să transforme încetul cu încetul docilitatea în dragoste. Supunerea Fredericăi îl făcu, deci, aproape la fel de fericit ca în urma unui consimțământ.

- Îmi vorbești cu blândețe, dar ești tristă, adăugă el totuși. Gândește-te, copilă. Există două lucruri în căsătorie, bărbatul și poziția sa socială. în ceea ce privește poziția, mă angajez să ți-o fac splendidă și înaltă, depășindu-ți visele....

- Oh ! nu mă gândesc la poziție, zise Frederique.

- La soț atunci, reluă blând Samuel. Uite, draga mea copilă, zise el cu un efort, viața ta este atât de pură și atât de simplă, nu-i mare lucru s-o îmbogățim. N-ai ieșit deloc în lume și n-ai văzut încă pe nimeni... Ba da, l-ai văzut, totuși, pe tânărul acela timp de un sfert de oră. Frederique, aș fi atât de nenorocit dacă tot ceea ce a putut el să-ți spună într-un sfert de ceas, cântărește mai greu decât tot ceea ce am făcut eu pentru tine timp de șaptesprezece ani !

Ei bine, ce concluzie tragem de aici? Că leadershipul se sprijină pe doi stâlpi trainici care se completează reciproc: calitatea de a fi umil și calitatea de a fi superior, mai ales printr-o anumită apartenență la o stare de liniște și pace, de împăcare cu sinele. Or așa cum Dante a întrezărit importanța universală a Poeziei Sacre, afirmând că „a pus în mâini atât cerul, cât și pământul", tot așa un lider trebuie să întrezărească importanța împlinirii de sine prin contopirea altor două calități de bază (reprezentând două fețe ale aceleași realități): înțelegerea trăirilor celuilalt și abilitatea de a controla impulsuri și imbolduri deviante, la care bineînțeles se adaugă blândețea nesfârșită.

Leadershipul are ca și constantă de referință înțelegerea compoziției emoționale a oamenilor cu care intri în contact, tratându-i în funcție de starea de spirit și nevoile lor de apropiere, luând în considerare sentimentele lor de vulnerabilitate și nesiguranță atunci când iei o decizie.

Datoria mea este să te ascult și să fac tot ce va depinde de mine, mai ales când știu că adevărata mea putere este experiența cunoașterii și empatia de care am dat dovadă ori de câte ori am încercat să construiesc relații. Iar când trebuie să mă identific cu alte persoane, cum ar fi oamenii importanți din viața mea, încerc să dau o interpretare a Eu-lui celor din jur, după propriul Eu.

* Notă: Dumas, Alexandre - *Mâna Providenței* , Editura Vestala, 1993, București.

Source: https://neculaifantanaru.com/datoria-mea-este-sa-te-ascult-si-sa-fac-tot-ce-va-depinde-de-